

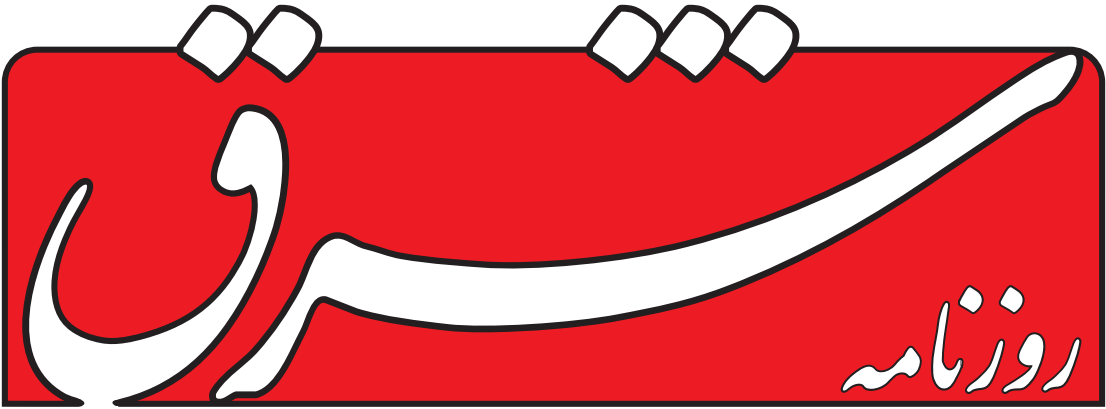

مقام معظم رهبری فراخوان دادند الگوی پیشرفت ایران در ۵۰ سال آینده

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: متن الگوی پایه اسلامی ایرانی پیشرفت به این شرح است: بسم الله الرحمن الرحيم، الگوی پایه، چارچوب الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت و معرف سیر کلی تحولات مطلوب ایران در عرصه فکر...

صفحه ۶

دوشنبه ۲۳ مهر ۱۳۹۷ • ۵ صفر ۱۴۴۰ • ۱۵ اکتبر ۲۰۱۸

روحانی در دانشگاه تهران:

علت موفقیت‌های دولت یازدهم، امید به آینده بود

گروه سیاست: رئیس جمهوری روز گذشته در مراسم آغاز سال تحصیلی جدید دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی در دانشگاه تهران، گفت: «علت موفقیت‌هایمان در دولت یازدهم از امید به آینده شروع شد نه با کار و برنامه‌ریزی ما، قبل از برنامه و کار و تلاش ما...

صفحه ۲

سال شانزدهم • شماره ۳۲۶۸ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

منلت‌های شوم

سیدمصطفی هاشمی‌طبا

پذیرش هر نوع معاهده دوجانبه یا بین‌المللی یا عضویت در هر سازمان بین‌المللی محدودیت‌هایی برای هر کشوری ایجاد می‌کند که به‌هرحال مطلوب نخواهد بود؛ کما اینکه معاهده زیست‌محیطی پاریس برای آمریکا محدودیت ایجاد کرد و به همین دلیل ترامپ از این معاهده خارج شد. عضویت در سازمان ملل متحد و بخش‌های مختلف آن مانند یونسکو و یونیسف از آن جمله است و اعضا را ملزم به رعایت مسائل گاه نه‌چندان مطلوب از دیدگاه آنها می‌کند. ایران وقتی در مجمع عمومی در نشستی که نماینده رژیم اشغالگر قدس نشسته، حضور دارد، یا قطع‌نامه‌های شورای امنیت را باید بپذیرد و رعایت کند یا وقتی قرار به مرادبه با کشورهای حاشیه دریای خزر و استفاده از امکانات آن است، باید با آنها به توافق رسید که به‌زعم برخی ضد منافع ایران است. می‌توان از عضویت سازمان ملل متحد خارج شد، به یونسکو، یونیسف و سازمان بهداشت جهانی و... پشت کرد و کاملاً مستقل از جهان و نهادهای آن عمل کرد. می‌شود از سازمان هوانوردی بین‌المللی (IKAO) هم خارج شد؛ زیرا به خطوط هوایی ایرانی، اجازه پرواز در اروپا یا هواپیماهای قدیمی و به‌زعم آنها خارج از استاندارد را نمی‌دهد. می‌توان از آژانس بین‌المللی انرژی اتمی خارج شد و معاهده منع گسترش سلاح‌های اتمی را کنار گذاشت؛ با این استدلال که به آنها چه مربوط است و خودمان تصمیم می‌گیریم. یکی از نمایندگان مجلس گفته بود برجام این اقتصاد مضمحل را برای ما به ارمغان آورده است. البته می‌شد برجام را امضا نکرد، تحریم‌ها باقی می‌ماند و قطع‌نامه‌های شورای امنیت علیه ایران فسخ نمی‌شد تا گفته شود ایران کاملاً با استقلال عمل می‌کند. بعد از آن چه می‌شد؟ در یک مورد صادرات نفت، طبعاً باید نفت از طریق واسطه‌هایی مثل بایک زنجانی و دلال‌های چندملیتی به‌صورت مخفیانه در حد کمی فروخته می‌شد و در بدست‌آوردن پول آن هم ریسک‌های مختلف پذیرفته و هزینه‌های زیادی بابت تعویض اسناد و پرچم کشتی‌ها یا جابه‌جاکردن نفت از این کشتی به آن کشتی پرداخت می‌شد. کالاهای مورد نیاز مردم با چند واسطه خریداری می‌شد و نهایتاً به دلیل کمبود ارز، درآمد دولت از بابت کم‌شدن فروش نفت و کم‌شدن حقوق گمرکی و مالیات بر شرکت‌ها نزول فاضل می‌یافت و دولت نمی‌توانست حقوق کارمندان، بازنشستگان، کارگران و... را پرداخت کند و تاجار با توجه به کمبود کالا و گرانی مجبور به چاپ اسکناس در رقم‌های فوق‌العاده می‌شد و شبیه ونزوئلا تورم‌های چند هزار درصدی در کشور ایجاد می‌شد. با امضای برجام از همه این موارد جلوگیری به عمل آمد. البته می‌شد برجام را نپذیرفت، در یک سیستم کاملاً داخلی و کاملاً ریاضتی قرار گرفت که صدا البته ناپسند هم نیست و خوداتکایی با چشم‌پوشیدن از زندگی آسان و مرفه اتفاق می‌افتاد. در این صورت نباید کالاهای مصرفی وابسته به خارج، وارد کشور می‌شد و طبیعتاً نباید از نبود سیگار، پوشک، خودرو، دارو، لوازم خانگی حتی داخلی و هر کالایی که وابستگی خارجی داشته باشد، کله و شکایت می‌شد. مدل اقتصادی این چنین، شبیه کره‌شمالی یا کوبا است و شاید طرفدارانی داشته باشد. برخی گفته‌اند حاصل امضای برجام وضع اقتصادی کنونی است، درحالی‌که بهتر است به یاد آوردند با خروج آمریکا از برجام، شرایط خروج کلی از برجام هستند، باید عواقب آن را به مردم صریحاً بگویند و دیگر وعده معیشت بهتر، بارانه بیشتر، امکانات سفر هوایی، تامین قطعات یدکی خارجی قطار، هواپیما، هلیکوپتر و... را ندهند.

ادامه در صفحه ۴

مصباحی مقدم:

رهبر انقلاب نمی‌خواهند شخصا درمورد لوایح FATF تصمیم بگیرند

صفحه ۲

یادداشت

وظیفه حامیان، مخالفان و رئیس‌جمهور

بهتر برای حذف موانع و کارشکنی‌های داخلی برای حل مشکلات مردم و توسعه ایران باشند. از ابتدای انقلاب، دو جریان اصلی با دو سلیقه مختلف در کشور حضور داشتند که امروز با دشمن مشترک داخلی و خارجی مواجه‌اند: ناکارآمدی و منلت اسرائیل، آمریکا و عربستان. اگرچه تضمینی برای اینکه مخالفان دولت دست از بحران‌سازی بردارند، وجود ندارد اما در ظاهر امر همه جریان‌ها و دو قوه دیگر اعلام می‌کنند کمک به دولت یک وظیفه است. امید است مخالفان دولت به این نتیجه برسند که همه در یک کشتی نشسته‌ایم و اگر رخنه‌ای در کشتی اتفاق بیفتد، همه غرق خواهند شد. امروز همه گروه‌ها، رسانه‌ها و روشنفکران هم‌صدا با مردم بر این مهم اتفاق‌نظر دارند که فرصت جناح‌بندی وجود ندارد. همه شاهدند علاوه بر برخی کارشکنی‌های توجیه‌ناپذیر، این دولت با بلایای طبیعی مانند سیل و زلزله و هزینه‌های آبی و فوری آن، چالش‌های بزرگ‌تری مانند مسئله جمعیت و محیط زیست و آب و معضلات کهنگی نظام مدیریتی کشور و اهمیت تحول در آن دارد. روحانی بر اساس وعده انتخاباتی خود باید ساختار مدیریتی کشور را به‌تدریج جوان کند نه اینکه مجلس با اصلاح قانون بازنشستگی، مدیران پیر را ملزم به کناره‌گیری کند. دستگاه‌های دولتی و حتی سایر ارگان‌ها از منظر قانونی، سازماندهی بدنه و تشکیلاتی نیاز به اصلاح و حتی دگرگونی دارند. امروز تغییرات گسترده‌ای در جهان روی داده و نمی‌توان با شیوه‌های مدیریتی دهه‌های قبل، به نیازهای جامعه و مردم پاسخ داد.

ادامه در صفحه ۴

در نامه سیف به عادل آذر مطرح شد

حکم انفصالم مربوط به بازار ارز نیست

صفحه ۴

یادداشت

همه‌پرسی و سبک‌شدن بار مسئولان

برگزاری همه‌پرسی باشد. مردم مستقیماً نمی‌توانند درخواست همه‌پرسی داشته باشند اما به واسطه احزاب، نیجیان، مطبوعات و رسانه‌های اجتماعی می‌توانند از دولت یا مجلس، آن را مطالبه کنند. قوانین کشور و اداره امور آن نمی‌تواند برخلاف اصول قانون اساسی باشد. افزون بر این، آیین‌نامه‌ها، تصویب‌نامه‌ها، بخش‌نامه‌ها و به‌طور کلی هر اقدامی که در کشور صورت می‌گیرد، باید بر مبنای قانون اساسی باشد. افزون بر این تنها مرجع تصویب قوانین در ایران، مجلس است. براساس اصول قانون اساسی، شورای عالی امنیت ملی در موارد و تصمیمات کلان اتخاذ تصمیم می‌کند و اختیارات شورای عالی امنیت ملی هم که اعضای آن تقریباً از تصمیم‌گیرندگان اصلی کشور هستند، نمی‌توانند برخلاف قانون باشند. اما اصل فراتر از اینها، منع‌نبودن قوانین از اراده ملت است تا خواست ملی اعمال شود. اصل پنجاهونهم قانون اساسی بر همین اساس تصریح دارد در مسائل بسیار مهم سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی اعمال قوه مقننه از راه همه‌پرسی و مراجعه مستقیم به آرای مردم انجام شود. درواقع قانون‌گذار پیش‌بینی کرده که ممکن است در مجالس بعد از تصویب قانون اساسی در میان نمایندگان ملت اختلاف نظر و تعدد آرا ایجاد شود. یعنی نمایندگان نتوانند درباره موضوعات مهم که در سرنوشت کشور مؤثر است، به تصمیم واحد برسند یا تصمیمی اتخاذ شود که بخش عمده‌ای از مردم درباره آن رضایت نداشته باشند.

ادامه در صفحه ۴

مالح نیکیخت
حقوق‌دان

قانون اساسی کشورها، زیربنا و مبنای سایر قوانین کشورهاست و اداره امور کشورها و تصویب قوانین عادی در بخش‌های داخلی و خارجی با استناد به قانون اساسی انجام می‌شود. درباره اصل ۵۹ قانون اساسی نیز تأکید شده «دربره مسائل بااهمیت سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، مجلس وظیفه تصویب همه‌پرسی را دارد. درخواست مراجعه به آرای عمومی نیز باید به تصویب دومم مجموع نمایندگان برسد». در چند سال اخیر، رؤسای جمهور مختلف بر استفاده از این ظرفیت قانون اساسی برای حل مسائل کشور و روشن‌شدن تکلیف موضوعات محل مناقشه، تأکید کرده‌اند و دکتر روحانی نیز چند بار به این مسئله پرداخته است. آنچه به قانون بازمی‌گردد، دولت می‌تواند در قالب یک لایحه، از مجلس درخواست برگزاری همه‌پرسی در موضوعی مشخص را داشته باشد. چنانچه مجلس با دوسوم آرا یا آن موافقت کرد، مسیر همه‌پرسی هموار می‌شود. پس از آن اجرای همه‌پرسی باید از سوی شورای نگهبان تأیید شود. با توجه به اینکه فرمان همه‌پرسی نیز از اختیارات پیش‌بینی‌شده در قانون اساسی برای رهبری است، بعد از تصویب همه‌پرسی از سوی مجلس، تأیید شورای نگهبان می‌تواند نشانه موافقت با

تیترا

کنایه ارزی جهانگیری به خصولتی‌ها

صفحه ۴

محکومیت حسن عباسی به ۷ ماه حبس به اتهام توهین به رئیس‌جمهور

صفحه ۲

اینستاگرام به‌جای تلویزیون

صفحه ۱۴

تخلف ۷۰۰ میلیارد تومانی در واگذاری سهام صندوق فولاد

صفحه ۵

بررسی تعلیق نام ایران از لیست سیاه FATF

صفحه ۲

گزینه‌های نمایندگی آمریکا در سازمان ملل

صفحه ۷

حرف اول

جلسه‌ای برای بیان نکته‌ها؟

بازیزید مردوخی ، اقتصاددان

قرار است بر اساس آنچه رئیس‌جمهور در دانشگاه تهران بیان کرد، امروز نشستی با تعدادی از اقتصاددانان کشور برگزار شود. مذاکره با متخصصان همواره کار درستی است، ولی به‌عنوان راه‌حل و درمان درها به‌هیچ‌وجه کفایت نمی‌کند. جداکنر این است که در مرحله تشخیص می‌گویند اولاً این فرد، دچار بیماری است یا خیر، ثانیاً از چه بیماری‌هایی رنج می‌برد. پس ابتدا مهم است که تشخیص درست باشد. در ماه‌های اخیر، شاهد بوده‌ام استادان محترم اقتصاد به بیان نظریات اقتصاد کلان برای حل مسائل اخیر پرداخته‌اند؛ مثلاً می‌گویند نرخ تورم جهانی این میزان و تورم داخلی نیز فلان اندازه است و نرخ برابری ریال به دلار باید همین مقدار افزایش پیدا کند. این مسائل برای تدریس به دانشجویان یا علاقه‌مندان به اقتصاد مناسب است؛ اما لزوماً علت مسائل اقتصادی ایران نیست. پس اگر متخصص به‌درستی تشخیص دهد، می‌توان امیدوار بود داروی مناسبی نیز تجویز کند؛ اما تازه به مسئله روش‌های درمان و اجرای نسخه می‌رسیم. تشخیص درست، احتمال درست‌بودن تجویز را افزایش می‌دهد؛ اما لزوماً به اجرا کمکی نمی‌کند. سیاست‌گذار اگر تشخیص درستی از متخصص دریافت کند و البته آن را بپذیرد، گام نخست برداشته شده است. نکته مهم این است که اگر متخصص در خود این ظرفیت را می‌بیند که تجویز هم انجام دهد و روش پیاده‌سازی نسخه را نیز بیان کند، سیاست‌گذار باید به این قسمت احترام زیادی بگذارد؛ چون متخصصان بیشتر در مرحله تجویز باقی می‌مانند. سیاست‌مدار با واقعیت‌های کشور و جامعه سروکار دارد، پس باید راهکار مشترکی پیدا کرد که اگر قرار است درمان به بخش‌هایی از جامعه ضرر بزند، ضرر کمتری باشد. اگر زمان‌بندی درمان فوری است، سیاست‌مدار با او به تقاضم برسد که چرا نمی‌توان آن را فوری انجام داد. به نظر می‌رسد هر اقتصاددانی نمی‌تواند تا این مراحل همراه سیاست‌گذار باشد. ممکن است از لحاظ علمی سخنان عالمانه بزند، ولی ممکن است صحبت‌های او لزوماً بیانگر واقعیت نباشد و قابلیت اجرایی نیز نداشته باشد. جلسه امروز اگر نباست به نتیجه برسد، باید این دو ویژگی را داشته باشد. تا به حال بیاناتی که در تشخیص از سوی برخی استادان محترم گفته شده، بیشتر شرح واقعه است و لزوماً علت‌العلل مشکلات اقتصادی نیست. گاهی معلول جای علت را می‌گیرد؛ مثلاً اینکه مردم به بازار ارز هجوم برده‌اند، فقط برای حفظ دارایی آنها نیست.

ادامه در صفحه ۲

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه آخر

رجوع به صفحه ۳

رجوع به صفحه ۷

رجوع به صفحه ۵

سازمان آگهی‌ها ۸۸۱۹۲۸۷۷-۸۸۷۹۲۴۳۴

ارتباط با روزنامه شرق
SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

برادر ارجمند جناب آقای دکتر سید ابوتراب فاضل

انتخاب شما را به عنوان مدیرعامل مجتمع فولاد صنعت بناب صمیمانه تبریک می‌گوییم. امید که در توسعه این صنعت مادر، موفق باشید.

روزبه کردونی، بیژن رضانی، مسعود حیدری، حامد طیبی، نفیسه زارع‌کهن
حجت شریفی، سینا سلاجوروزی، حمید سلیمانی